

**SENAT
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
VI KADENCJA**

Warszawa, dnia 30 stycznia 2007 r.

Druk nr 348

**MARSZAŁEK SEJMU
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ**

**Pan
Bogdan BORUSEWICZ
MARSZAŁEK SENATU
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ**

Zgodnie z art. 121 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej mam zaszczyt przesłać Panu Marszałkowi do rozpatrzenia przez Senat uchwaloną przez Sejm Rzeczypospolitej Polskiej na 33. posiedzeniu w dniu 26 stycznia 2007 r. ustawę

o zmianie ustawy – Prawo dewizowe oraz innych ustaw.

Z poważaniem

(-) Marek Jurek

USTAWA
z dnia 26 stycznia 2007 r.

o zmianie ustawy – Prawo dewizowe oraz innych ustaw¹⁾

Art. 1.

W ustawie z dnia 27 lipca 2002 r. – Prawo dewizowe (Dz. U. Nr 141, poz. 1178, z późn. zm.²⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2:

a) w ust. 1:

- pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) krajami trzecimi są państwa niebędące państwami członkowskimi Unii Europejskiej, a także ich terytoria zależne, autonomiczne i stowarzyszone oraz terytoria zależne, autonomiczne i stowarzyszone państw członkowskich Unii Europejskiej,”

- po pkt 19 dodaje się pkt 19a w brzmieniu:

„19a) działalnością gospodarczą, w przypadku wykonywania jej:

a) w kraju – jest działalność gospodarcza w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. Nr 173, poz. 1807, z późn. zm.³⁾),

b) za granicą – jest działalność gospodarcza w rozumieniu przepisów państwa, w którym jest ona wykonywana,”

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Rezydenta będącego osobą fizyczną, wykonującego za granicą działalność gospodarczą, traktuje się w zakresie czynności związanych z tą działalnością jak nierezydenta. Nierezydenta będącego osobą fizyczną, wykonującego w kraju działalność gospodarczą, traktuje się w zakresie czynności związanych z tą działalnością jak rezydenta.”

c) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Terytorium zależne, autonomiczne lub stowarzyszone państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub kraju trzeciego należącego do Europejskiego Obszaru Gospodarczego lub Organizacji Współpracy Gospodarczej i Rozwoju traktuje się na równi z tym państwem lub z tym krajem, jeżeli z wiążących Rzeczpospolitą Polską umów międzynarodowych wynika takie traktowanie w zakresie objętym ustawą.”;

2) w art. 3:

¹⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 29 sierpnia 1997 r. o Narodowym Banku Polskim oraz ustawę z dnia 10 września 1999 r. - Kodeks karny skarbowy.

²⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2003 r. Nr 228, poz. 2260, z 2004 r. Nr 91, poz. 870 i Nr 173, poz. 1808 oraz z 2006 r. Nr 157, poz. 1119.

³⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz.U. z 2004 r. Nr 281, poz. 2777, z 2005 r. Nr 33, poz. 289, Nr 94, poz. 788, Nr 143, poz. 1199, Nr 175, poz. 1460, Nr 177, poz. 1468, Nr 178, poz. 1480, Nr 179, poz. 1485, Nr 180, poz. 1494 i Nr 183, poz. 1538 oraz z 2006 r. Nr 17, poz. 127, Nr 144, poz. 1043 i 1045, Nr 158, poz. 1121, Nr 171, poz. 1225 i Nr 235, poz. 1699.

a) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Ograniczeń określonych w art. 9 nie stosuje się do obrotu dewizowego dokonywanego z udziałem banków lub innych podmiotów mających siedzibę w kraju, w zakresie działalności podlegającej nadzorom: bankowemu, ubezpieczeniowemu, emerytalnemu lub nad rynkiem kapitałowym, sprawowanym na podstawie odrębnych przepisów, prowadzonej przez te podmioty na rachunek własny lub rachunek osób trzecich uprawnionych na podstawie ustawy lub zezwolenia dewizowego do dokonania obrotu dewizowego podlegającego tym ograniczeniom.”,

b) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Dokonywanie obrotu dewizowego odbywa się z uwzględnieniem obowiązków określonych w ustawie, o ile z przepisów wydanych na jej podstawie, zezwolenia dewizowego lub przepisów dotyczących organów lub podmiotów wymienionych w ust. 2 i 3 nie wynikają odrębne obowiązki.”;

3) art. 4 otrzymuje brzmienie:

„Art. 4. Prezes Narodowego Banku Polskiego ogłasza w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”, w drodze obwieszczenia, wykaz walut, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 11.”;

4) art. 5 otrzymuje brzmienie:

„Art. 5. Dozwolone jest odstępowanie od ograniczeń określonych w art. 9 oraz obowiązków określonych w art. 18 i art. 25 ust. 1, na podstawie ogólnego albo indywidualnego zezwolenia dewizowego, w zakresie i na warunkach określonych w takim zezwoleniu.”;

5) w art. 6:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Zezwoleń dewizowych udziela się, jeżeli nie zagraża to interesowi publicznemu lub międzynarodowym zobowiązaniom wiążącym Rzeczpospolitą Polską.”,

b) uchyla się ust. 2,

c) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Z zezwolenia dewizowego, udzielonego na zawarcie umowy lub dokonanie rozliczenia, mogą korzystać wszystkie strony tej umowy lub rozliczenia.”;

6) w art. 8 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Do decyzji Prezesa Narodowego Banku Polskiego wydanych w sprawach, o których mowa w ust. 2, stosuje się odpowiednio art. 127 § 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071, z późn. zm.⁴⁾).”;

7) w art. 9:

a) uchyla się pkt 1-3,

b) pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) wywóz, wysyłanie oraz przekazywanie przez rezydentów do krajów trzecich krajowych lub zagranicznych środków płatniczych, z przeznaczeniem na podjęcie

⁴⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz.U. z 2001 r. Nr 49, poz. 509, z 2002 r. Nr 113, poz. 984, Nr 153, poz. 1271 i Nr 169, poz. 1387, z 2003 r. Nr 130, poz. 1188 i Nr 170, poz. 1660, z 2004 r. Nr 162, poz. 1692 oraz z 2005 r. Nr 64, poz. 565, Nr 78, poz. 682 i Nr 181, poz. 1524.

lub rozszerzenie w tych krajach działalności gospodarczej, w tym na nabycie nieruchomości na potrzeby tej działalności, z wyjątkiem przekazywania do krajów trzecich krajowych lub zagranicznych środków płatniczych na pokrycie kosztów działalności polegającej na bezpośrednim świadczeniu usług w wykonaniu zawartej umowy lub promocji i reklamie działalności gospodarczej prowadzonej przez rezydenta w kraju,”

c) w pkt 5 lit. a i b otrzymują brzmienie:

„a) papierów wartościowych dłużnych o terminie wykupu krótszym niż rok, z wyjątkiem nabytych w kraju,

b) wierzytelności i innych praw, których wykonywanie następuje poprzez dokonywanie rozliczeń pieniężnych, z wyjątkiem nabytych w kraju lub powstałych w obrocie z rezydentami w zakresie niewymagającym zezwolenia dewizowego,”

d) uchyla się pkt 6,

e) w pkt 7:

– uchyla się lit. a,

– lit. e i f otrzymują brzmienie:

„e) wartości dewizowych zbywanych przez nierezydentów z krajów trzecich, w zamian za inne wartości dewizowe lub krajowe środki płatnicze,

f) wierzytelności i innych praw, których wykonywanie następuje poprzez dokonywanie rozliczeń pieniężnych, zbywanych przez nierezydentów z krajów trzecich,”

f) w pkt 8 lit. a i b otrzymują brzmienie:

„a) papierów wartościowych dłużnych o terminie wykupu krótszym niż rok, z wyjątkiem nabytych w tych krajach na podstawie zezwolenia dewizowego,

b) wierzytelności i innych praw, których wykonywanie następuje poprzez dokonywanie rozliczeń pieniężnych, z wyjątkiem nabytych w tych krajach na podstawie zezwolenia dewizowego lub powstałych w obrocie z nierezydentami z krajów trzecich w zakresie niewymagającym zezwolenia dewizowego,”

g) uchyla się pkt 10-13,

h) pkt 14 i 15 otrzymują brzmienie:

„14) dokonywanie przez rezydentów i nierezydentów z krajów trzecich rozliczeń pieniężnych w wykonaniu czynności określonych w pkt 5 i 7-9, z wyłączeniem czynności, których dokonywanie nie wymaga zezwolenia dewizowego,

15) zawieranie umów oraz dokonywanie innych czynności prawnych, powodujących lub mogących powodować dokonywanie w kraju rozliczeń w walutach obcych, a także dokonywanie w kraju takich rozliczeń, z wyjątkiem przypadków, w których czynności te są dokonywane w dozwolonym, na podstawie ustawy lub zezwolenia dewizowego, obrocie dewizowym:

a) z zagranicą, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 17 lit. a,

b) między nierezydentami,

c) między rezydentami będącymi osobami fizycznymi, w zakresie niezwiązanym z działalnością gospodarczą.”;

8) art. 15 otrzymuje brzmienie:

„Art. 15. Sprzedaż wartości dewizowych, kupionych w ramach działalności kantorowej, może być dokonywana po wprowadzeniu tych wartości do ewidencji, o

której mowa w art. 14 ust. 1 pkt 1, na podstawie wpisu określającego datę realizacji transakcji.”;

9) art. 17b i 17c otrzymują brzmienie:

„Art. 17b. Przedsiębiorca jest obowiązany zawiadomić pisemnie organ prowadzący rejestr o podjęciu działalności kantorowej, a w razie zaprzestania jej wykonywania, złożyć wniosek o wykreślenie z rejestru, w terminie 7 dni, licząc odpowiednio od dnia podjęcia działalności kantorowej lub zaprzestania jej wykonywania.

Art. 17c. 1. Przedsiębiorca może zawiesić, na okres nie dłuższy niż 2 lata, wykonywanie działalności kantorowej. W przypadku zawieszenia wykonywania działalności kantorowej na okres krótszy niż 2 lata, przedsiębiorca może przedłużyć ten okres łącznie do 2 lat.

2. O zawieszeniu wykonywania działalności kantorowej, przedłużeniu zawieszenia oraz o wznowieniu jej wykonywania przedsiębiorca jest obowiązany zawiadomić pisemnie organ prowadzący rejestr w terminie 7 dni, licząc od dnia zawieszenia, przedłużenia zawieszenia lub wznowienia wykonywania działalności kantorowej.

3. Przepisy ust. 1 i 2 stosuje się odpowiednio do zawieszania przez przedsiębiorcę wykonywania działalności kantorowej w poszczególnych jednostkach.

4. W przypadku niewznowienia przez przedsiębiorcę wykonywania działalności kantorowej lub niewznowienia jej wykonywania w poszczególnych jednostkach, organ prowadzący rejestr, po upływie okresu zawieszenia, odpowiednio z urzędu:

1) wykreśla, w drodze decyzji, wpis przedsiębiorcy w rejestrze albo

2) dokonuje zmiany wpisu w zakresie określenia jednostek, w których jest wykonywana działalność kantorowa.”;

10) art. 18 otrzymuje brzmienie:

„Art. 18. Rezydenci i nierezydenci przekraczający granicę państwową są obowiązani zgłaszać, w formie pisemnej, organom celnym lub organom Straży Granicznej, przywóz do kraju oraz wywóz za granicę złota dewizowego lub platyny dewizowej, bez względu na ilość, a także krajowych lub zagranicznych środków płatniczych, jeżeli ich wartość przekracza łącznie równowartość 10 000 euro. Nie stanowi wykonania obowiązku zgłoszenia podanie w zgłoszeniu nieprawdziwych danych.”;

11) uchyla się art. 19;

12) art. 20 i 21 otrzymują brzmienie:

„Art. 20. 1. Rezydenci i nierezydenci są obowiązani przedstawiać organom celnym lub organom Straży Granicznej, na ich żądanie, przywożone do kraju lub wywożone za granicę wartości dewizowe oraz krajowe środki płatnicze.

2. Organy celne oraz organy Straży Granicznej mogą, w celu sprawdzenia, czy przywóz do kraju wartości dewizowych lub krajowych środków płatniczych oraz ich wywóz za granicę odbywa się zgodnie z przepisami ustawy, podejmować czynności kontrolne na zasadach i w trybie określonych w przepisach o kontroli celnej lub kontroli granicznej.

Art. 21. Minister właściwy do spraw finansów publicznych, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw wewnętrznych, określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) sposób dokonywania potwierdzenia przywozu do kraju oraz wywozu za granicę wartości dewizowych lub krajowych środków płatniczych,
- 2) wzory zgłoszenia przywozu do kraju oraz wywozu za granicę wartości dewizowych lub krajowych środków płatniczych

– mając na uwadze zapewnienie informacji o wywozie za granicę i przywozie do kraju wartości dewizowych oraz krajowych środków płatniczych na potrzeby współpracy z organami informacji finansowej, określonej w odrębnych przepisach.”;

13) uchyla się rozdział 6;

14) tytuł rozdziału 7 otrzymuje brzmienie:

„Obowiązek związany z przekazami pieniężnymi za granicę oraz rozliczeniami w kraju w obrocie dewizowym”;

15) art. 25 otrzymuje brzmienie:

„Art. 25. 1. Rezydenci i nierezydenci są obowiązani dokonywać przekazów pieniężnych za granicę oraz rozliczeń w kraju związanych z obrotem dewizowym za pośrednictwem uprawnionych banków, jeżeli kwota przekazu lub rozliczenia przekracza równowartość 15 000 euro.

2. Obowiązek dokonywania rozliczeń za pośrednictwem uprawnionych banków, o którym mowa w ust. 1, nie dotyczy przypadków, w których stroną rozliczenia jest uprawniony bank.”;

16) uchyla się art. 26-29;

17) tytuł rozdziału 8 otrzymuje brzmienie:

„Obowiązki dotyczące przekazywania danych oraz przechowywania dokumentów związanych z obrotem dewizowym oraz działalnością kantorową”;

18) w art. 30:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Rezydenci dokonujący obrotu dewizowego oraz przedsiębiorcy wykonujący działalność kantorową są obowiązani przekazywać Narodowemu Bankowi Polskiemu dane w zakresie niezbędnym do sporządzania bilansu płatniczego oraz międzynarodowej pozycji inwestycyjnej.”;

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, sposób, zakres i terminy wykonywania obowiązku, o którym mowa w ust. 1, oraz wysokość kwot, których przekroczenie powoduje powstanie tego obowiązku, mając na uwadze zapewnienie danych niezbędnych do sporządzania bilansu płatniczego oraz międzynarodowej pozycji inwestycyjnej.”;

19) art. 32 otrzymuje brzmienie:

„Art. 32. Rezydenci, na żądanie uprawnionego banku, obowiązane do przekazywania, na podstawie odrębnych przepisów, danych w zakresie niezbędnym do sporządzenia przez Narodowy Bank Polski bilansu płatniczego oraz międzynarodowej pozycji inwestycyjnej, są obowiązani udzielać temu bankowi informacji o dokonywanym za jego pośrednictwem obrocie dewizowym, w szczególności dotyczących przeznaczenia środków pieniężnych będących przedmiotem takiego obrotu.”;

20) po art. 32 dodaje się art. 32a w brzmieniu:

„Art. 32a. Przedsiębiorcy wykonujący działalność kantorową oraz rezydenci i nierezydenci dokonujący czynności obrotu dewizowego, które podlegają ograniczeniom lub obowiązkom określonym w ustawie, są obowiązani, na potrzeby kontroli skarbowej oraz kontroli wykonywanej przez Prezesa Narodowego Banku Polskiego, przechowywać dokumenty związane z tą działalnością lub tymi czynnościami przez okres 5 lat, licząc od końca roku kalendarzowego, w którym wykonywali działalność kantorową lub dokonali danej czynności obrotu dewizowego.”;

21) tytuł rozdziału 9 otrzymuje brzmienie:

„Kontrola wykonywana przez Prezesa Narodowego Banku Polskiego”;

22) w art. 33:

a) w ust. 1:

– pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) udzielonych indywidualnych zezwoleń dewizowych,”

– uchyla się pkt 4,

b) w ust. 2:

– pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) obowiązek, o którym mowa w art. 30 ust. 1, jest wykonywany przez rezydentów oraz przedsiębiorców wykonujących działalność kantorową, oraz czy dane przekazywane w wykonaniu tego obowiązku są zgodne ze stanem faktycznym.”,

– uchyla się pkt 4;

23) uchyla się art. 39;

24) uchyla się art. 40a.

Art. 2.

W ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. o Narodowym Banku Polskim (Dz. U. z 2005 r. Nr 1, poz. 2 i Nr 167, poz. 1398 oraz z 2006 r. Nr 157, poz. 1119) w art. 52 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Prezes NBP wykonuje kontrolę w zakresie ustalonym w przepisach prawa dewizowego.”.

Art. 3.

W ustawie z dnia 10 września 1999 r. – Kodeks karny skarbowy (Dz. U. Nr 83, poz. 930, z późn. zm.⁵⁾) wprowadza się następujące zmiany:

„1) w art. 3 § 4 otrzymuje brzmienie:

„§ 4. Przepięstwa skarbowe i wykroczenia skarbowe określone w rozdziale 7 sã karalne tak¿e w razie popełnienia ich za granicã, je¿eli zostały ujawnione w wyniku czynności kontrolnych przeprowadzonych tam przez polski organ celny lub inny

⁵⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2000 r. Nr 60, poz. 703 i Nr 62, poz. 717, z 2001 r. Nr 11, poz. 82 i Nr 106, poz. 1149, z 2002 r. Nr 41, poz. 365, Nr 74, poz. 676, Nr 89, poz. 804, Nr 141, poz. 1178 i Nr 213, poz. 1803, z 2003 r. Nr 84, poz. 774, Nr 137, poz. 1302 i Nr 162, poz. 1569, z 2004 r. Nr 29, poz. 257, Nr 68, poz. 623, Nr 93, poz. 894, Nr 97, poz. 963 i Nr 173, poz. 1808, z 2005 r. Nr 130, poz. 1090, Nr 143, poz. 1199, Nr 177, poz. 1468 i Nr 178, poz. 1479 oraz z 2006 r. Nr 79, poz. 546, Nr 104, poz. 708, Nr 191, poz. 1413 i Nr 225, poz. 1635.

organ uprawniony na podstawie umów międzynarodowych; przepis stosuje się odpowiednio, jeżeli wykroczenie skarbowe określone w art. 106e, art. 106f i art. 106h popełnione zostało za granicą.”;

2) w art. 30 § 4 otrzymuje brzmienie:

„§ 4. W wypadku określonym w art. 106d § 1 orzeka się przepadek wartości dewizowych lub krajowych środków płatniczych, a także można orzec przepadek innych przedmiotów, określonych w art. 29 pkt 1-3.”;

3) w art. 34 § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. Sąd może orzec środek karny zakazu prowadzenia określonej działalności gospodarczej w wypadkach określonych w art. 38 § 1 i 2 oraz w razie skazania sprawcy za przestępstwo skarbowe określone w art. 54 § 1, art. 55 § 1, art. 56 § 1, art. 59 § 1-3, art. 63 § 1-3, art. 64 § 1, art. 65 § 1, art. 66 § 1, art. 67 § 1 i 2, art. 68 § 1, art. 69 § 1-3, art. 70 § 1, 2 i 4, art. 72, art. 73 § 1, art. 73a § 1, art. 74 § 1-3, art. 76 § 1, art. 77 § 1, art. 78 § 1, art. 82 § 1, art. 83 § 1, art. 85 § 1 i 2, art. 86 § 1 i 2, art. 87 § 1 i 2, art. 88 § 1 i 2, art. 89 § 1 i 2, art. 90 § 1 i 2, art. 91 § 1, art. 92 § 1, art. 93, art. 97 § 1 i 2, art. 100 § 1, art. 101 § 1, art. 102 § 1, art. 103 § 1, art. 104 § 1, art. 106c § 1, art. 106d § 1, art. 106j § 1, art. 107 § 1-3, art. 107a § 1 oraz art. 110.”;

4) w art. 38 w § 2 uchyla się pkt 2;

5) w art. 49 § 4 otrzymuje brzmienie:

„§ 4. W wypadku określonym w art. 106d § 2 orzeka się przepadek wartości dewizowych lub krajowych środków płatniczych, a także można orzec przepadek innych przedmiotów określonych w § 1.”;

6) uchyla się art. 98 i 99;

7) w art. 100 § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Rezydent, który bez wymaganego zezwolenia dewizowego albo wbrew jego warunkom wywozi, wysyła lub przekazuje do krajów trzecich krajowe lub zagraniczne środki płatnicze, z przeznaczeniem na podjęcie lub rozszerzenie w tych krajach działalności gospodarczej, w tym na nabycie nieruchomości na potrzeby tej działalności,

podlega karze grzywny do 720 stawek dziennych.”;

8) w art. 101 § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Nierezydent z kraju trzeciego, który bez wymaganego zezwolenia dewizowego albo wbrew jego warunkom zbywa w kraju, zarówno bezpośrednio, jak i za pośrednictwem innych podmiotów, papiery wartościowe dłużne o terminie wykupu krótszym niż rok albo wierzytelności lub inne prawa, których wykonywanie następuje poprzez dokonywanie rozliczeń pieniężnych,

podlega karze grzywny do 720 stawek dziennych.”;

9) w art. 102 w § 1:

a) uchyla się pkt 1,

b) pkt 5 i 6 otrzymują brzmienie:

„5) wartości dewizowe zbywane przez nierezydentów z krajów trzecich, w zamian za inne wartości dewizowe lub krajowe środki płatnicze,

6) wierzytelności lub inne prawa, których wykonywanie następuje poprzez dokonywanie rozliczeń pieniężnych, zbywane przez nierezydentów z krajów trzecich,”;

10) w art. 103 § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Rezydent, który bez wymaganego zezwolenia dewizowego albo wbrew jego warunkom zbywa w kraju trzecim, zarówno bezpośrednio, jak i za pośrednictwem innych podmiotów, papiery wartościowe dłużne o terminie wykupu krótszym niż rok albo wierzytelności lub inne prawa, których wykonywanie następuje poprzez dokonywanie rozliczeń pieniężnych,

podlega karze grzywny do 720 stawek dziennych.”;

11) uchyla się art. 105-106b;

12) art. 106f otrzymuje brzmienie:

„Art. 106f. Kto wbrew obowiązkowi nie zgłasza organom celnym lub organom Straży Granicznej przywozu do kraju albo wywozu za granicę wartości dewizowych lub krajowych środków płatniczych albo w zgłoszeniu tym podaje nieprawdę,

podlega karze grzywny za wykroczenie skarbowe.”;

13) uchyla się art. 106g;

14) art. 106h otrzymuje brzmienie:

„Art. 106h. Kto wbrew obowiązkowi nie przedstawia organom celnym lub organom Straży Granicznej, na ich żądanie, przywożonych do kraju lub wywożonych za granicę wartości dewizowych lub krajowych środków płatniczych,

podlega karze grzywny za wykroczenie skarbowe.”;

15) uchyla się art. 106i;

16) w art. 106j § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Kto wbrew obowiązkowi dokonuje przekazu pieniężnego za granicę lub rozliczenia w kraju, związanego z obrotem dewizowym, bez pośrednictwa uprawnionego banku,

podlega karze grzywny do 480 stawek dziennych.”;

17) art. 106k otrzymuje brzmienie:

„Art. 106k. Kto wbrew obowiązkowi nie przechowuje dokumentów związanych z dokonaniem obrotu dewizowym lub wykonywaną działalnością kantorową,

podlega karze grzywny za wykroczenie skarbowe.”;

18) w art. 106l § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Kto wbrew obowiązkowi nie zgłasza Narodowemu Bankowi Polskiemu danych o dokonanych obrotach dewizowych lub wykonywanej działalności kantorowej, w zakresie niezbędnym do sporządzania bilansu płatniczego oraz międzynarodowej pozycji inwestycyjnej, lub zgłasza dane niezgodne ze stanem faktycznym,

podlega karze grzywny do 120 stawek dziennych.”;

19) w art. 133 w § 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) urząd celny – w sprawach o przestępstwa skarbowe i wykroczenia skarbowe określone w art. 63-75, art. 85-96 § 1 i art. 106h oraz w sprawach ujawnionych w zakresie swojego działania przez urzędy celne z art. 106e, 106f i 106k, a także w sprawach w zakresie swojego działania z art. 54, 56, art. 57 § 1, art. 76, 80, 83, art. 84 § 1, art. 107, 107a oraz art. 109-111 § 1,”;

20) w art. 134 w § 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) Straż Graniczna – w sprawach o przestępstwa skarbowe i wykroczenia skarbowe określone w art. 63-71, art. 85-96 § 1, art. 106e i 106f oraz art. 106h, ujawnione w zakresie swego działania przez Straż Graniczną.”.

Art. 4.

Dotychczasowe przepisy wykonawcze, wydane na podstawie art. 7, art. 21 oraz art. 30 ust. 3 ustawy, o której mowa w art. 1, zachowują moc do czasu wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 7, art. 21 oraz art. 30 ust. 3 ustawy, o której mowa w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie dłużej jednak niż przez 6 miesięcy od dnia jej wejścia w życie.

Art. 5.

Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

MARSZAŁEK SEJMU

(-) Marek JUREK